

आपृष्ट्वा आपृच्छथ ॥ २० ॥ प्रभाते उत्थाय कालं प्रातःकालकर्तव्यं गोदानाख्यं कर्म चक्रे ॥ २१ ॥ तदंगत्वेन प्रसिद्धं गोदानमाह ॥ गवामित्यादि ॥ एकैकश इत्यर्थः ॥ २२ ॥ संपन्ना बहुदुग्धाः ईदृश्याया गावः तासां गवां चत्वारि लक्षाणि ददावित्युत्तरेणान्वयः ॥ २३ ॥ गोदानं तदाख्यं कर्म विशेषं ॥ गोदानं चौलवत्कार्यं षोडशेऽब्दे तदुच्यते ॥ अंकोपवेशनं नास्ति श्मश्रूणां मुंडनं भवेत् ॥ स्नात्वा च वाग्यतस्तिष्ठन् हः शेषं नयेदथ ॥ आदित्ये स्तमिते वाचं विसृजेतां तिके गुरोः ॥ अहं वरदं दामीति दद्याद्गोमिथुनं तत इत्याश्वलायनका

तमापृष्ट्वानरपतिराजा दशरथस्तदा ॥ मुनींद्रौ नौ पुरस्कृत्य जगामाश्रुमहायशाः ॥ २० ॥ स गत्वानिलयं राजा श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ प्रभाते कालमुत्थाय चक्रे गोदानमुत्तमं ॥ २१ ॥ गवां शतसहस्रं च ब्राह्मणेभ्यो नराधिपः ॥ एकैकशो ददौ राजा पुत्रानुद्दिश्य धर्मतः ॥ २२ ॥ सुवर्णशृंग्यः संपन्नाः सवत्साः कांस्यदोहनाः ॥ गवां शतसहस्राणि चत्वारि पुरुषर्षभः ॥ २३ ॥ वित्तमन्यच्च सुबहुद्विजेभ्यो रघुनंदनः ॥ ददौ गोदानमुद्दिश्य पुत्राणां पुत्रवत्सलः ॥ २४ ॥ स सुतैः कृतगोदानैर्वृतः सन्नृपतिस्तदा ॥ लोकपालैरिवाभाति वृतः सौम्यः प्रजापतिः ॥ २५ ॥ इत्यर्पे श्रीरा० वा० वा० द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ यस्मिंस्तु दिवसे राजा चक्रे गोदानमुत्तमं ॥ तस्मिंस्तु दिवसे वीरो युधाजित्समुपेयिवान् ॥ १ ॥ पुत्रः केकया राजस्य साक्षाद्भरतमा तुलः ॥ दृष्ट्वा पृष्ट्वा च कुशलं राजानमिदमब्रवीत् ॥ २ ॥ केकयाधिपती राजा स्नेहात्कुशलमब्रवीत् ॥ येषां कुशलकामोसि तेषां संप्रत्यनामयं ॥ ३ ॥ स्वस्तीयं मम राजेन्द्र द्रष्टुकामो महीपतिः ॥ तदर्थमुपयातो ह मयोध्यां रघुनंदन ॥ ४ ॥

रिकायां ॥ इदं समावर्तनपूर्वांगं ॥ वेदव्रतानि वापारं नीत्वा तद्युभयमेव वा ॥ गुरवे तु वरं दत्वा स्नायीत तदनुज्ञयेति याज्ञवल्क्यात् ॥ २४ ॥ सौम्यः सोम इव सौम्यः सौम्य एव सौम्यः ॥ २५ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरामीये रा० वा० द्विसप्ततितमः सर्गः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ स उपेयिवान् दशरथमिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ केकयाधिपतिर्युधाजित्पिता कुशलमब्रवीदिति युष्मान्प्रतीतिशेषः ॥ येषामस्माकं त्वंकुशलकामोसि तेषामस्माकं संप्रत्यनामयमिति चाब्रवीत् ॥ ३ ॥ आगमनप्रयोजनमाह ॥ स्वस्तीयं भरतं ॥ ४ ॥